

МІЖНАРОДНИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
«ЄВРОПЕЙСЬКА МЕДИЧНА ШКОЛА»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор ІНІ «ЄМШ»

к.м.н., доцент Т.А. Александріна

« 30 »

2022 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ДЕРМАТОЛОГІЯ ТА ВЕНЕРОЛОГІЯ

Підготовки	другого (магістерського) рівня
Галузі знань	22 «Охорона здоров'я»
Спеціальності	222 «Медицина»

Київ – 2022

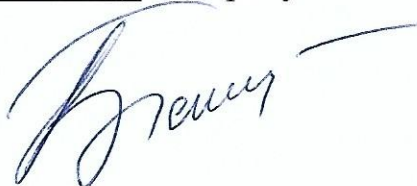
РОЗРОБЛЕНО ТА ВНЕСЕНО: Навчально-науковий інститут «Європейська медична школа», кафедра клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства і гінекології

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ: Доан С.І., д.м.н, професор кафедри клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства і гінекології, Нечипоренко Н.М. к.м.н., доцент кафедри клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства і гінекології.

Схвалено на засіданні кафедри клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства і гінекології Протокол №

1 від «23» 08 2022 року

Завідувач кафедри

Бабенков Г.Д.

Затверджено на засіданні Вченої ради ННІ «Європейська медична школа»

Протокол № 1 від «29» 08 2022 року.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів 3	Галузь знань 22 «Охорона здоров'я» (шифр і назва)	Повний курс
	Спеціальність: 222 «Медицина» (шифр і назва)	
Модулів 1	Кваліфікації освітньої «Магістр»	Рік підготовки
Змістових модулів 2		IV
Загальна кількість годин 90		Семестр
		VII-й
аудиторних 50 самостійної роботи студента 40	Форма навчання: денна	Лекції
		10 год.
		Практичні
		40 год.
		Самостійна робота
		40 год.
	Тип дисципліни: обов'язкова	Вид контролю:
		Диф.залік

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

2.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Дерматологія та венерологія» є:

- визначення етіологічних та патогенетичних факторів появи й подальшого клінічного перебігу найпоширеніших шкірних і венеричних захворювань;
- методологія обстеження дерматовенерологічного пацієнта;
- призначення лабораторних та/або інструментальних обстежень;
- клініка, діагностика найпоширеніших шкірних та венеричних захворювань та їх диференційна діагностика;
- врахування психологічного стану пацієнтів з поширеним ураженням шкіри, що супроводжується свербіжем; деонтологічні аспекти та морально-етичні принципи ведення хворих зі шкірними та венеричними захворюваннями.

2.2 Основними завданнями вивчення дисципліни «Дерматологія та венерологія» є:

- набуття навичок і вмінь загального обстеження дерматовенерологічного хворого (огляд, оцінка змін шкіри, визначення проліферативних, ексудативних, порожнинних і безпорожнинних, природжених і набутих первинних та вторинних морфологічних елементів, мономорфності та поліморфності висипки, пальпація, перкусія, поскрібування, визначення дерматографізму, здійснення діаскопії, йодної проби Бальцера, симптомів Нікольського, Мещерського, інструментальні дослідження);
- набуття практичних навичок для діагностики та диференційної діагностики при найпоширеніших захворюваннях шкіри, слизової оболонки рота та захворювань що передаються переважно статевим шляхом;
- набуття вмінь організації консультацій лікарів-фахівців для встановлення остаточного діагнозу;

- засвоєння сучасних методів терапії і профілактики шкірних та венеричних хвороб;
- набуття практичних навичок щодо забору для лабораторного дослідження необхідного біоматеріалу (луски, нігті, гній, серум, кров тощо) і вміння їх правильної інтерпретації;
- набуття навичок і вмінь надання невідкладної допомоги при непритомності, шоку, алергічних реакціях; направлення хворих до спеціального лікувально-профілактичного закладу;
- набуття навичок застосування примочок, паст аерозолів, лосьйонів та ін.
- набуття навичок і вмінь оформлення медичної документації – амбулаторних карт хворого;
- формування морально-етичних та деонтологічних якостей при професійному спілкуванні з хворим.

2.3 . Компетентності та програмні результати навчання

Загальні компетентності(ЗК)	
ЗК-1	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
ЗК-2	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
ЗК-3	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях
ЗК-4	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності
ЗК-5	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації
ЗК-6	Здатність приймати обґрунтовані рішення.
ЗК-7	Здатність працювати в команді.
ЗК-8	Здатність до міжособистісної взаємодії.
ЗК-10	Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.
ЗК-11	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК-12	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
Фахові компетентності(ФК)	
ФК-1	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.
ФК-2	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.
ФК-3	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.
ФК-4	Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань.
ФК-5	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань.
ФК-6	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.
ФК-7	Здатність до діагностування невідкладних станів.
ФК-8	Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги.
ФК-10	Здатність до виконання медичних маніпуляцій.
ФК-11	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.
ФК-16	Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.
ФК-21	Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.
ФК-24	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.
ФК-25	Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.
Програмні результати навчання(ПРН)	
ПРН-1	Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати

	професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.
ПРН-3	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.
ПРН-4	Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).
ПРН-5	Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.
ПРН-6	Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).
ПРН-7	Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).
ПРН-8	Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.
ПРН-9	Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміння обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.
ПРН-10	Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.
ПРН-14	Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.
ПРН-17	Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.
ПРН-18	Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.

ПРН-19	Планувати та втілювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення.
ПРН-21	Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.
ПРН-22	Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я.
ПРН-24	Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.
ПРН-25	Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефхівців.
ПРН-27	Вільно спілкуватися державною та англійською мовою, як усно так і письмово для обговорення професійної діяльності, досліджень та проектів.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Дерматологія та венерологія . Вступ до дерматології та венерології

Конкретні цілі

Пояснювати фізіологічно-морфологічні особливості шкіри та слизових оболонок у функціонуванні організму в нормі та при різних патологічних станах.

Трактувати поняття «висипка» та її роль при встановленні відповідного дерматологічного діагнозу.

Аналізувати етапи становлення дерматовенерології як окремої клінічної дисципліни та внесок окремих вчених.

Предмет і завдання дерматології та венерології. Методи досліджень .

Дерматологія та венерологія - це клінічна медична дисципліна, яка вивчає об'єктивні та суб'єктивні особливості різноманітних клінічних виявів ураження шкіри та слизових оболонок організму людини у їхній єдності та взаємодії із зовнішнім середовищем.

Дерматологія та венерологія як одна з наукових основ клінічної медицини. Її значення та місце у підготовці лікаря. Дерматологічна патологія як медико-психологічна проблема. Деонтологія в дерматології

Методи досліджень: візуальне спостереження, клінічна оцінка висипки, лабораторні дослідження. Характеристика функцій шкіри, їхні вікові та статеві особливості. Функції клітин, тканин, органів, фізіологічних систем організму.

Паразитарні хвороби шкіри

Конкретні цілі

Визначати шляхи та імовірні умови інфікування дерматозоонозами.

Вирізняти класифікацію та загальні особливості паразитарних уражень. Трактувати загальний перебіг та клініку корости. Пояснювати клінічні різновиди перебігу педикульозу. Узагальнювати клініку типових виявів демодекозу. Трактувати характерні клінічні особливості фтиріазу та міазу. Узагальнювати принципи терапії і профілактики паразитарних уражень. Продемонструвати правильне оформлення документації та надсилання екстреного повідомлення в СЕС.

Педикульоз

Головна вошивість (pediculosis capitis). Одежні воші (pediculosis corporis).

Фтиріаз (phthiriasis). Лікування.

Короста (scabies)

Клінічні форми корости та особливості сучасного перебігу. Діагностичні критерії виявів ураження коростою. Методи лікування корости.

Демодекоз

Клінічний перебіг. Алгоритм клінічного діагнозу. Терапія.
Міаз шкіри (myasis cutis).
Контагіозний моллюск (molluscum contagiosum). Лікування.

Піодермії

Конкретні цілі

Визначити шляхи та ймовірні умови інфікування біогенною флорою. Узагальнити класифікацію та особливості піогенного ураження шкіри й слизових. Пояснювати роль різних чинників, що сприяють їхньому розвитку. Розуміти загальний перебіг та клініку піодермій. Вирізняти особливості піогенного ураження слизових оболонок. Класифікувати типові вияви стрептодермій. Вирізняти характерні клінічні особливості стафілодермій.

Продемонструвати знання принципів терапії та профілактики піогенних уражень.

Основні вияви піогенного ураження гладенької шкіри

Етіологічні чинники розвитку піодермій людини.

Класифікація піогенних уражень шкіри людини.

Клінічні різновиди імпетиго:

- звичайна ектима;
- хронічна дифузна стрептодермія;
- шанкриформна піодермія;
- хронічна глибока виразково-вегетуюча піодермія.

Основні вияви піогенного ураження придатків шкіри

Фолікуліти. Фурункул. Карбункул. Гідраденіт.

Вугрова хвороба. Розацеа.

Принципи терапії піодермій.

Мікотичні ураження шкіри та слизових оболонок

Конкретні цілі

Тракувати шляхи та імовірні умови інфікування мікозами. Узагальнити класифікацію та особливості мікотичного ураження. Пояснювати загальний перебіг та клініку епідермомікозів. Зробити попередню оцінку клінічних різновидів їхнього перебігу. Узагальнити особливості мікотичного ураження слизових оболонок. Продемонструвати знання клініки типових виявів кандидозу.

Вміти дезінфікувати взуття при мікозах стоп. Узагальнити диференційну діагностику цих дерматозів. Вирізняти принципи терапії та профілактики мікотичних уражень.

Кератомікози, епідермомікози та кандидомікози

Етіологічні чинники розвитку мікозів у людини.

Класифікація мікотичних уражень. Різнокольоровий лишай.

Основні вияви мікотичного ураження гладенької шкіри.

Мікоз стоп (сквамозна, інтритригінозна та дисгідротична форма).

Вияви мікотичного ураження нігтів.

Діагностика виявів мікотичного ураження: мікроскопічна, проба Бальзера, люмінесцентна діагностика під лампою Вуда. Методика дезінфекції взуття.

Заїда кандидозна. Кандидозний хейліт. Кандидоз складок.

Трихомікози

Основні вияви мікотичного ураження волосистої частини голови.

Мікроспорія. Трихофітія. Фавус (парша). Люмінесцентна діагностика під лампою Вуда.

Загальні принципи терапії. Профілактичні заходи.

Дерматити. Екзема. Токсикодермії

Конкретні цілі

Тракувати класифікацію дерматитів та екземи. Тракувати сучасні поняття про

етіопатогенез цих дерматозів. Вирізняти шляхи та імовірні умови сенсibilізації організму. Пояснювати загальний клінічний перебіг дерматитів та екземи. Вирізняти фактори, що впливають на перебіг цих дерматозів. Робити висновки стосовно чинників, що викликають токсикодермію. Пояснювати клініку типового перебігу алергійного дерматиту. Узагальнювати характерні особливості клінічного перебігу істинної екземи. Визначати особливості клініки мікробної екземи. зробити попередню оцінку диференційної діагностики цих алергодерматозів.

Дерматити

Етіопатогенез контактного дерматиту. Особливості клінічних виявів.

Моно- та полісенсibilізація. Токсикодермія. Порівняльна характеристика простого та алергійного дерматитів.

Екзема

Екзема (eczema) та її різновиди: істинна, або ідіопатична екзема, мікробна екзема: паратравматична, варикозна, мікотична, дисгидротична; себорейна екзема, нумулярна екзема. Стадії розвитку екзематозного процесу. Диференційний діагноз. Дерматологічні тести, що допомагають визначити алергени. Принципи терапії. Експургаторний метод триденного лікувального голодування. Прогноз та профілактика рецидивів.

Атопічний дерматит

Конкретні цілі

Тракувати сучасні уявлення стосовно уявлення етіопатогенезу атопічного дерматиту. Визначати чинники, що сприяють розвитку цього захворювання. Визначати вікові особливості перебігу та класифікацію атопічного дерматиту. Вирізняти головні й додаткові критерії клінічних проявів атопічного дерматиту. Розумітися на диференційній діагностиці атопічного дерматиту. Орієнтуватися в загальних принципах лікування. Визначити принципи диспансеризації хворих на атопічний дерматит.

Псоріаз. Червоний плоский лишай

Конкретні цілі

Тракувати сучасні уявлення про етіопатогенез псоріазу та червоного плоского лишая. Визначати чинники, що сприяють розвитку цих захворювань. Уявляти класифікацію цих дерматозів. Визначати типові клінічні вияви. Розумітися на диференційній діагностиці цих дерматозів. Уміти визначити біодозу УФО за Горбачовим. Орієнтуватися в загальних принципах лікування. Визначити принципи диспансеризації цих дерматозів.

Псоріаз

Клінічні вияви. Еволюція висипки. Клінічні форми.

Стадії клінічного перебігу. Диференційний діагноз. Алгоритм лікування.

Лікарсько-трудова експертиза.

Червоний плоский лишай

Особливості ураження шкіри та слизових оболонок.

Характер свербіж.

Принципи лікування та профілактики.

Вірусні та бульозні захворювання шкіри

Конкретні цілі

Тракувати сучасні поняття про етіологію та патогенез вірусних дерматозів.

Проілюструвати прикладами загальні особливості вірусної інфекції. Пояснювати шляхи та імовірні умови інфікування герпесом. Вирізняти загальний клінічний перебіг простого та оперізувального герпесу. Аналізувати клінічні різновиди перебігу оперізувального герпесу. Вирізняти особливості постгерпетичної невралгії. Тракувати сучасні поняття про етіопатогенез пухирчатки. Вирізняти клініку типових виявів вульгарної пухирчатки. Визначати характерні клінічні особливості герпетиформного дерматиту. Тракувати діагностику та диференційну діагностику цих дерматозів. Узагальнювати особливості методів терапії пухирчатки.

Простий герпес шкіри (herpes simplex)

Шляхи передачі. Патогенез. Клініка. Атипові форми. Терапія.

Оперізувальний герпес (herpes zoster)

Етіопатогенез. Клінічні різновиди оперізуючого герпесу.

Постгерпетична невралгія та її особливості. Лікування. Профілактика.

Пухирчатка звичайна (pemphigus vulgaris)

Етіологія та патогенез. Клінічні вияви та їхні особливості.

Принципи місцевої та загальної терапії. Підтримуюча доза та її емпіричне визначення. Профілактика та прогноз.

Герпетиформний дерматоз Дюринга

Етіологія і патогенез. Клінічні вияви та перебіг. Особливості діагностики та лікування.

Написання навчальної історії хвороби дерматологічного пацієнта

Конкретні цілі

Продемонструвати розуміння схеми написання учбової історії хвороби. Продемонструвати вміння оперативно та деонтологічно зважено зібрати анамнез життя та хвороби у конкретного хворого. Вирізняти особливості висипань на шкірі та видимих слизових оболонках. Продемонструвати вміння описати особливості наявних висипок, їхню локалізацію, характер, кількість та взаєморозташування. Провести загальнотерапевтичне обстеження пацієнта з приділенням належної уваги на наявну в нього супутню соматичну патологію. Проаналізувати наявні результати лабораторних досліджень крові, сечі, калу та визначити їхню достатність або недостатність як для встановлення дерматологічного діагнозу, так і для подальшого лікування. Встановити та обґрунтувати попередній дерматологічний діагноз. Провести диференціювання з іншими дерматозами, що мають схожі клінічні та лабораторні вияви. Встановити остаточний дерматологічний дагноз та супутні діагнози в разі комбінованої патології у хворого.

Призначити патогенетично та симптоматично обґрунтовану загальну та місцеву медикаментозну терапію.

Узагальнити обґрунтування прогнозу подальшого перебігу дерматологічної патології у конкретного хворого щодо одужання, працездатності й життя.

Запропонувати хворому низку профілактичних заходів для зменшення вірогідності рецидивування висипань та запобігання поширенню по тілу.

Розгляд схеми написання історії хвороби

З'ясування з викладачем у навчальній кімнаті основних положень схеми написання історії хвороби дерматологічного пацієнта.

Отримання від викладача в палаті конкретного хворого для подальшого його (її) ведення та курації. Збір анамнезу й обстеження хворого. Вивчення та аналіз наявних даних лабораторного обстеження. З'ясування у викладача неясних (незрозумілих) особливостей висипки у хворого, а також отримання рекомендацій щодо доцільності проведення диференційної діагностики.

Розгляд диференційної діагностики

Зачитування у навчальній кімнаті особливостей анамнезу та локального статусу ураженої шкіри хворого й відповідно корекція викладача почутого.

Повторна бесіда з хворим у палаті та уточнення в разі потреби певних моментів його (її) анамнезу та історії хвороби.

Повторне обстеження шкіри хворого для з'ясування динаміки зміни висипки за час (приблизно тиждень) від попереднього обстеження та написання першого щоденника курації.

Зачитування в навчальній кімнаті написаного диференційного діагнозу та його корекція викладачем.

Захист навчальної історії хвороби.

Написання другого щоденника курації після відвідування хворого в палаті та остаточне завершення навчальної історії хвороби.

Перевірка написаної навчальної історії хвороби викладачем та надання студентом-автором обґрунтованих відповідей на зауваження та запитання стосовно змісту.

**Сучасна епідеміологія та класифікація інфекційних хвороб,
що передаються переважно статевим шляхом.
Первинний сифіліс**

Конкретні цілі

Узагальнити класифікацію хвороб, що передаються переважно саме статевим шляхом. Орієнтуватися в історії виникнення та подальшого розвитку сифілісу в Європі. Аналізувати особливості епідеміології цих хвороб. Визначати сучасні особливості психологічного реагування та поведінки людей, що мають сексуально зумовлену інфекційну патологію. Узагальнити інформацію стосовно шляхів та імовірних умов інфікування венеричними хворобами.

Трактувати інкубаційний період та фактори, що впливають на його перебіг та особливості. Вирізняти клінічні вияви типового твердого шанкру та його атипичних різновидів. Вирізняти загальні особливості регіонарного склераденіту.

Розрізняти диференційну діагностику первинного періоду сифілісу.

Продемонструвати особливості заповнення медичної документації на хворих, що мають венеричну патологію.

**Характеристика інфекційних хвороб, що передаються переважно статевим шляхом
Класифікація ВООЗ хвороб, що передаються статевим шляхом**

Нозологія	Збудник
1. Сифіліс	Treponema pallidum
2. Гонококова інфекція	Neisseria gonorrhoeae
3. Шанкроїд	Haemophilus Ducrey
4. Лімфогранульома венерична	Chlamydia trachomatis
5. Пахова гранульома	Callimmatobacterium granulomatis
<i>3,4,5 трапляються переважно у тропічних країнах</i>	
Інші інфекції, що передаються статевим шляхом	
<i>А. З переважним ураженням статевих органів</i>	
1. Урогенітальний хламідіоз	Chlamydia trachomatis
2. Урогенітальний трихомоніаз	Trichomonas vaginalis
3. Урогенітальний мікоплазмоз	Mycoplasma hominis
4. Кандидозні вульвовагініти і баланопостити	Candida albicans
5. Генітальний герпес	Herpes simplex virus
6. Гострокінцеві бородавки	Papillomavirus hominis
7. Генітальний контагіозний молюск	Molluscovirus hominis
8. Бактерійний вагіноз	Gardnerella vaginalis
9. Урогенітальний шигельоз гомосексуалістів	Shigella species
10. Фтиріаз (лобковий педикульоз)	Phthyrus pubis
11. Короста	Sarcoptes scabiei
<i>Б. З переважним ураженням інших органів</i>	
1. Інфекція, зумовлена вірусом імунодефіциту людини	Human immunodeficiency virus
2. Гепатит В	Hepatitis B virus
3. Цитомегаловірусна інфекція	Cytomegalovirus hominis
4. Амебіаз (переважно гомосексуалістів)	Entamoeba histolytica
5. Лямбліоз	Giardia (lamblia) intestinalis

Шляхи та умови інфікування. Джерела зараження. Імунітет.

Особливості суспільного сприйняття цих хвороб та стривоженості захворілих осіб. Юридичні та етичні аспекти венеричної патології.

Загальний перебіг сифілітичної інфекції

Сучасне розуміння етіопатогенезу сифілісу. Морфологічні особливості блідої спірохети та її ідентифікації в темному полі.

Умови інфікування. Імунітет. Реінфекція. Суперінфекція. Значення та клінічна оцінка серологічних реакцій. Загальний перебіг сифілітичної інфекції в організмі людини.

Первинний період сифілісу

Інкубаційний період. Клінічні ознаки класичного (ерозивного чи виразкового) твердого шанкру. Атипові форми шанкрів: шанкр-панарицій, шанкр-амигдаліт, індуративний набряк. Діагностичний алгоритм первинного періоду сифілісу. Особиста профілактика.

Вторинний період сифілісу та його клінічні вияви

Конкретні цілі

Особливості епідеміології вторинного періоду клінічного перебігу сифілітичної інфекції.

Тракувати особливості психологічного реагування та поведінки людей, що мають сексуально зумовлену інфекційну патологію.

Вирізняти шляхи та імовірні умови інфікування від осіб з активними виявами вторинного періоду сифілісу.

Визначати характерні клінічні особливості розеолезної висипки.

Визначати загальні особливості типових клінічних виявів.

Узагальнювати клініку типових виявів папульозного сифілісу.

Тракувати диференційну діагностику виявів вторинного періоду сифілісу.

Вирізняти особливості заповнення медичної документації на таких хворих.

Вторинний період сифілісу

Загальна характеристика вторинного періоду сифілісу. Особливості вторинного періоду сифілісу. Вияви вторинного сифілісу на шкірі: розеоли, папули, пустули. Сифілітична алопеція. Пігментні сифіліди. Ураження внутрішніх органів та слизових оболонок. Серологічні реакції.

Третинний сифіліс

Конкретні цілі

Розрізняти особливості епідеміології третинного періоду розвитку сифілітичної інфекції.

Тракувати особливості психологічного реагування та поведінки людей, що мають цю патологію. І особливо – вагітних.

Вирізняти шляхи та імовірні умови інфікування від осіб з активними виявами третинного періоду сифілісу.

Визначати характерні клінічні особливості розеоли Фурньє.

Тракувати загальні особливості клінічних виявів.

Пояснювати клініку типових виявів гумозного сифілісу.

Тракувати клініку типових виявів горбикового сифілісу.

Тракувати вияви характерних клінічних особливостей вісцеральних уражень.

Визначати наявні клінічні вияви в процесі диференційної діагностики третинного періоду сифілісу.

Орієнтуватися в диференційній діагностиці виявів третинного періоду сифілісу.

Узагальнити особливості клінічних виявів у вагітних.

Розрізняти характерні клінічні особливості вродженого сифілісу в немовлят і дітей грудного віку.

Тракувати вияви раннього та пізнього вродженого сифілісу.

Проілюструвати хворому раціональну тактику поведінки в процесі подальшого його лікування та диспансерного спостереження.

Третинний період сифілісу

Загальна характеристика третинного періоду сифілісу. Вияви третинного сифілісу на шкірі. Ураження слизових оболонок. Ураження внутрішніх органів:

- мозку - менінгіт, гідроцефалія, сухоти, табес;
- печінка - сифілітичний гепатит;
- шлунок - хронічний гастрит, ізольована гума;
- легені - хронічна інтерстиціальна пневмонія;

- нирки - ліпоїдний нефроз, гломерулонефрит;
- серце - мезоартит, міокардит, аневризма аорти;
- ураження кісток і суглобів.

Пробна терапія та її особливості.

Вроджений сифіліс

Трансплацентарний шлях передачі. Залежність завершення вагітності від давності сифілітичної інфекції у матері. Особливості вродженого сифілісу. Клінічні вияви сифілітичної інфекції у немовлят і дітей грудного віку. Вияви патології в дитячому віці. Тріада Гетчинсона та ймовірні ознаки пізнього вродженого сифілісу, дистрофічні стигми. Діагностичні критерії встановлення діагнозу. Юридичні аспекти. Профілактичне лікування.

Гонорея та не гонорейні уретрити

Конкретні цілі

Розрізнити основні морфологічні риси гонококів, хламідій, трихомонад та інших збудників урогенітальної патології.

Вирізнити принципи їхньої клініко-лабораторної діагностики.

Тракувати клінічну класифікацію уретропростатитів.

Пояснювати особливості різноманітної клінічної симптоматики цих урогенітальних уражень.

Визначати особливості психологічного реагування та поведінки людей, що мають цю патологію.

Тракувати відповідну психокорекційну роботу з урахуванням психологічного та соціального статусу пацієнта.

Деонтологічно виважено та цілеспрямовано збирати як загальний, так і, особливо, статевий анамнез у хворих.

Тактовно залучати до обстеження та лікування статевих партнерів.

Тракувати результати клінічного обстеження та анамнезу.

Визначати як імовірні умови інфікування, так і шляхи профілактики випадкового зараження.

Вирізнити характерні клінічні ускладнення, шляхи їхнього виникнення, розвитку, запобігання.

Тракувати загальні особливості клінічних виявів уретропростатитів венеричного генезу.

Аналізувати можливі варіанти побудови комбінованої терапії хворих з урахуванням лабораторних даних, давності, локалізації.

Гонорея

Класифікація гонококової інфекції. Варіанти клінічного перебігу. Хронічний гонококовий уретрит. Двосклянка проба. Ускладнення гонококової інфекції: баланопостит, фімоз, парафімоз, епідидиміт, орхіт, простатит, везикуліт, ендocerвіцит, вульвіт і кольпіт, бартолініт, сальпінгіт. Масаж передміхурової залози. Бактеріальний вагіноз. Сучасні особливості гонококової інфекції. Методика забору виділень із сечостатевих органів для досліджень. Принципи лікування гонококової інфекції. Критерії вилікування від гонококової інфекції.

Негонорейні ураження

Урогенітальний хламідіоз. Урогенітальний трихомоніаз. Змішані трихомонадно-гонококові інфекції. Урогенітальний мікоплазмоз. Принципи діагностики, терапії та профілактики.

Дерматологічні аспекти ВІЛ-інфекції

Конкретні цілі

Продемонструвати орієнтування в сучасних поглядах на етіологію й патогенез ВІЛ-інфекції та СНІДу.

Тракувати питання епідеміології ВІЛ-інфекції та СНІДу як у світі, так і в Україні.

Визначати чинники, що зумовлюють розвиток та поширення цієї інфекції серед різних верств населення.

Тракувати клінічну класифікацію й загальний перебіг ВІЛ-інфекції та СНІДу.

Визначати принципи клініко-лабораторної діагностики ВІЛ-СНІДу.

Орієнтуватися в дерматологічних виявах СНІДу (інфекційні дерматози; неопластичні дерматози; звичайні дерматози, які при СНІДі мають злоякісний або генералізований перебіг).

Вміти аналізувати результати лабораторних тестів на ВІЛ.

Пояснювати особливості різноманітної клінічної симптоматики соматичних уражень.

Тракувати принципи терапії і профілактики ВІЛ-інфекції та СНІДу.

Проводити відповідну психокорекційну роботу з урахуванням психологічного та соціального статусу ВІЛ-інфікованих осіб.

Вміти деонтологічно виважено та цілеспрямовано збирати як загальний, так і, особливо, статевий анамнез.

Продемонструвати вміння тактовно залучати до обстеження статевих партнерів.

ВІЛ-інфекція

Історія виникнення та поширення цієї інфекційної патології. Вірус імунодефіциту людини та його особливості. Епідеміологічні особливості.

Епідеміологічна ситуація в Україні.

Соціальні, етичні, юридичні та економічні аспекти пандемії ВІЛ-СНІДу в світі й в Україні. UNAIDS.

Дерматологічні показання для обстеження хворих на ВІЛ-СНІД. Клінічні форми ВІЛ-інфекції.

СНІД

Клінічна класифікація виявів ВІЛ-СНІДу.

Загальний клінічний перебіг ВІЛ-інфекції та СНІДу. Характеристика найчастіших уражень шкіри при СНІДі: волосиста лейкоплакія, саркома Капоші, простий герпес, оперізувальний герпес, контагіозний моллюск, вітряна віспа, гострокінцеві кандиломи, грибкові хвороби (мікози), кандидоз, себорейний дерматит, телеангіектазії.

Методи лабораторної діагностики.

Принципи лікування.

Протиепідемічні заходи.

Індивідуальна профілактика.

Громадська профілактика.

ПЕРЕЛІК ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК

1. Здійснювати загальне обстеження хворого (огляд, оцінка змін шкіри, визначення проліферативних, ексудативних, порожнинних і безпорожнинних, природжених і набутих первинних та вторинних морфологічних елементів, монорморфності та поліморфності висипки, пальпація, перкусія, поскрібування, визначення дерматографізму, здійснення діаскопії, йодної проби Бальцера, симптомів Нікольського, Мещерського, інструментальні дослідження).

2. Визначення передчасного діагнозу на основі анамнезу, результатів обстеження хворого, аналізу одержаних лабораторних та інструментальних досліджень.

3. Організація консультацій лікарів-фахівців для встановлення остаточного діагнозу.

4. Оволодіння сучасними методами терапії і профілактики шкірних та венеричних хвороб.

5. Забрати для лабораторного дослідження необхідний матеріал (луски, нігті, гній, серум, кров тощо), дати правильну оцінку наслідкам обстеження на основі результатів об'єктивного огляду та спеціальних досліджень.

6. Справляти невідкладну допомогу при непритомності, шоку, алергічних реакціях; направлення хворих до спеціального лікувально-профілактичного закладу.

7. Методика застосування примочок, паст аерозолів, лосьйонів та ін.

8. Складання амбулаторної карти хворого.

9. Складання плану лікування хворого на сифіліс.

Знання і вміння, без володіння якими неможливе складання диференційного заліку і які узгоджені з кваліфікаційною характеристикою спеціаліста.

1. Огляд шкірного покрыву та слизової оболонки.
2. Діаскопія, пальпація, поскрібування.
3. Відтворення та оцінка дермографізму.
4. Відтворення проби Бальцера.
5. Визначення симптому Нікольського.
6. Визначення псоріатичних феноменів.
7. Забір патологічного матеріалу для діагностики мікозів.
8. Люмінісцентна діагностика грибкових захворювань.
9. Дослідження на акантолітичні клітини.
10. Пункція лімфатичних вузлів.
11. Взяття матеріалу для дослідження блідої трепонеми.
12. Взяття матеріалу для дослідження гонококів и трихомонад.
13. Методика застосування пов'язок, примочок, дерматологічних компресів, паст, збовтуваних мікстур, пластирів, аерозолів, лаків.
14. Проведення проби Ядассона.
15. Відтворення симптому Бень'є-Мещерського.
16. Взяття крові з вени.
17. Оформлення амбулаторних карт. Заповнення стаціонарної історії хвороби.
18. Вивчення епідеміологічного анамнезу та анамнезу захворювання.
19. Оцінка 2-склянкової проби при гонорейі та інших уретритах.

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ “ДЕРМАТОЛОГІЯ ТА ВЕНЕРОЛОГІЯ”

Назви модулів і тем	Кількість годин			
	усього	У тому числі		
		лекції	практичні	Лаб.
Модуль 1. Дерматологія та венерологія				
Змістовий модуль 1. Дерматологія.				
Тема 1. Елементи шкірної висипки та методика огляду й обстеження пацієнтів зі шкірною патологією.	5		3	2
Тема 2. Паразитарні захворювання шкіри.	7		3	4
Тема 3. Піодермії: основні клінічні прояви.	7		3	4
Тема 4. Кератомікози, епідермомікози. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика.	5		3	2
Лекція 1. Вступ до дерматовенерології. Історія дерматовенерології. Українська дерматологічна школа. Особливості психологічного реагування хворих на дерматози. Деонтологічні аспекти роботи лікаря. Принципи лікування хвороб шкіри. Дерматозоонози. Піодермії. Мікотичні ураження шкіри та слизових оболонок	2	2		
Лекція 2. Алергодерматози. Вірусні та бульозні дерматози.	2	2		
Тема 5. Трихомікози: мікроспорія, трихофітія, парша. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика.	7		3	4
Тема 6. Дерматити, токсикодермії, екзема. Клініка, діагностика, лікування.	7		3	4
Тема 7. Атопічний дерматит. Клініка та лікування.	7		3	4

Тема 8. Псоріаз. Червоний плоский лишай. Діагностика, клініка, лікування	5		3		2
Тема 9. Вірусні дерматози. Бульозні дерматози Клініка, діагностика, лікування. Практичні навички з написання навчальної історії хвороби дерматологічного пацієнта. Курація – 1.	7		3		4
Разом за змістовим модулем 1.	61	4	27		30
Змістовий модуль 2. Венерологія					
Лекція 3. Венеричні хвороби: класифікація ВООЗ. Гонорея та інші інфекції, що передаються статевим шляхом.	2	2			
Лекція 4. Сифіліс. Первинний, вторинний, третинний. Методи лікування	2	2			
Тема 10. Сифіліс: імунітет, реінфекція, суперінфекція, серодіагностика. Клініко-серологічні особливості первинного періоду сифілісу. Вторинний період сифілісу. Третинний сифіліс	7		3		2
Лекція 5. СНІД	2	2			
Тема 11. Природжений сифіліс. Діагностика, клініка та принципи терапії	7		3		4
Тема 12. Особливості ураження сечостатевого каналу гонококами. Принципи терапії та профілактики. Курація-2. Захист студентами навчальної історії хвороби дерматологічного пацієнта.	7		3		4
13. Диференційний залік.	4		4		
Разом за змістовим модулем 2.	29	6	13		10
Разом за дисципліну:	90	10	40		40

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ЛЕКЦІЙ

№	Тема	Кількість годин
1	2	3
1	Вступ до дерматології та венерології. Історія дерматовенерології. Українська дерматологічна школа. Особливості психологічного реагування хворих на дерматози. Деонтологічні аспекти роботи лікаря. Принципи лікування хвороб шкіри. Дерматозоонози. Піодермії. Мікотичні ураження шкіри та слизових оболонок.	2
2	Алергодерматози. Вірусні та бульозні дерматози.	2
3	Венеричні хвороби: класифікація ВООЗ. Гонорея та інші інфекції, що передаються статевим шляхом.	2
4	Сифіліс.	2
5	СНІД	2
	Разом:	10

5. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№	Тема	Кількість годин
1	2	3
1	Елементи шкірної висипки та методика огляду й обстеження пацієнтів зі шкірною патологією.	3
2	Паразитарні захворювання шкіри.	3
3	Піодермії: основні клінічні прояви.	3
4	Кератомікози, епідермомікози. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика.	3
5	Трихомікози: мікроспорія, трихофітія, парша. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика.	3
6	Дерматити, токсикодермії, екзема. Клініка, діагностика, лікування.	3
7	Атопічний дерматит. Клініка та лікування.	3
8	Псоріаз. Червоний плоский лишай. Діагностика, клініка, лікування.	3
9	Вірусні дерматози. Бульозні дерматози. Клініка, діагностика, лікування. Практичні навички з написання навчальної історії хвороби дерматологічного пацієнта. Курація – 1.	3
10	Сифіліс: імунітет, реінфекція, суперінфекція, серодіагностика. Клініко-серологічні особливості первинного періоду сифілісу. Вторинний період сифілісу. Третинний сифіліс	3
11	Природжений сифіліс. Діагностика, клініка та принципи терапії.	3
12	Особливості ураження сечостатевого каналу гонококами. Принципи терапії та профілактики. Курація-2. Захист студентами навчальної історії хвороби дерматологічного пацієнта.	3
13	Диференційний залік	4
	Разом:	40

6. САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ

№	Тема	Кількість годин
1	Анатомія, гістологія та фізіологія шкіри людини.	2
2	Туберкульоз шкіри.	4
3	Лепра. Лейшманіоз.	4
4	М'який шанкр.	2
5	Трепонематози.	4
6	Колагенози: склеродермія, червоний вовчак, дерматоміозит.	4
7	Генодерматози: бульозні генодерматози, іхтіози.	4
8	Себорея. Алопеція.	2
9	Нейродерматози.	4
10	Практичні навички з написання навчальної історії хвороби дерматологічного пацієнта. Курація-2.	2
11	Особливості ураження сечостатевого каналу трихомонадами, кандидати, хламідіями. Принципи терапії та профілактики.	4
12	ВІЛ-СНІД в Україні. Основні варіанти їхнього клінічного перебігу. Дерматологічні аспекти цієї проблеми. Базові організаційно правові засади боротьби з її подальшим поширенням. Принципи терапії та профілактики.	4
	Разом:	40

7. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ.

Індивідуальні завдання є однією з форм організації навчання у вузі, яке має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти одержують в процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Індивідуальні завдання виконуються студентами самостійно під керівництвом викладача.

До індивідуальних завдань відносяться: написання рефератів і створення мультимедійних презентацій з доповідями на засіданнях наукового студентського гуртка кафедри, участь у виготовленні макро- та мікропрепаратів, участь в науково – дослідницькій роботі кафедри, участь в написанні тез та статей доповіді на студентських наукових конференціях.

Перелік завдань для індивідуальної роботи студента: виконання індивідуального дослідницького проекту; участь у роботі студентського наукового гуртка та виступи на наукових форумах; участь у студентській олімпіаді з дисципліни; підбір відео та аудіо матеріалів із розділів навчальної дисципліни; підбір матеріалів і створення презентації з відповідної теми або розділу дисципліни.

8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ.

За джерелами знань використовують методи навчання: словесні – розповідь, пояснення, лекція, інструктаж; наочні – демонстрація, ілюстрація; практичні – практична робота, вирішення задачі. За характером логіки пізнання використовуються методи: аналітичний, синтетичний, аналітико-синтетичний, індуктивний, дедуктивний. За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи: проблемний, пошуковий, дослідницький.

1. Словесні методи: лекція, бесіда; інтерактивна лекція.
2. Наочні методи: ілюстрація, демонстрація, демонстрація біля ліжка хворого.
3. Практичні методи: виконання практичних робіт та розв'язання клінічних ситуаційних завдань для вироблення вмінь та навичок;
4. Самостійна робота студентів з осмислення й засвоєння нового матеріалу
5. Використання контрольних-навчальних комп'ютерних програм
6. Інноваційні методи навчання: Case-based learning (Навчання через аналіз клінічного випадку, ситуації); мозковий штурм; навчальна дискусія; навчальні дебати; рольова гра; навчання в команді (Team-based learning); Обмін думками (think-pair-share).

Видами навчальних занять згідно з навчальним планом є: лекції; практичні заняття; самостійна робота здобувачів.

9. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ.

Поточний контроль здійснюється на основі контролю теоретичних знань, практичних навичок і вмінь.

Формами поточного контролю є: усне опитування (фронтальне, індивідуальне, комбіноване), співбесіда; практична перевірка сформованих професійних умінь (проводиться за результатами розв'язування клінічних кейсів, роботи з медичною документацією, виконання практичних навичок, роботи біля ліжка хворого); тестовий контроль («відкриті» та «закриті» тестові завдання).

Поточний контроль є обов'язковим. Під час оцінювання засвоєння кожної теми з усіх дисциплін навчального плану за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-бальною (традиційною шкалою) з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання з дисципліни. Враховуються всі види робіт, передбачені навчальною програмою. Студент має отримати оцінку з кожної теми. Викладач проводить опитування кожного студента у групі на кожному занятті і виставити оцінку в журналі обліку відвідувань та успішності студентів за традиційною шкалою («5», «4», «3», «2»).

При оцінюванні поточної навчальної діяльності студента 20% оцінки становить самостійна робота студента, яка враховує знання теми самостійного заняття і виконання роботи в зошиті.

Заключний (підсумковий) контроль проводиться:

- у формі письмової контрольної роботи, яка включає тестові завдання, теоретичні

питання

- контроль практичних навичок (розв'язування клінічних кейсів, захист історії хвороби, оцінка правильності виконання практичних навичок - практично-орієнтований іспит.

Відповідно до специфіки фахової підготовки перевага надається тестовому та практично орієнтованому контролю.

Диференційний залік – це форма підсумкового контролю засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу з навчальної дисципліни.

10. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти.

Максимальна кількість балів за дисципліну складає 200 балів. Співвідношення між результатами оцінювання поточної навчальної діяльності і підсумкового контролю знань – 60 % та 40 %.

Вивчення дисципліни закінчується підсумковим контролем у вигляді диференційного заліку.

До диф.заліку допускаються лише ті студенти, які не мають академічної заборгованості (відпрацьовані всі пропущені заняття) і їх середній бал за поточну навчальну діяльність із навчальної дисципліни становить не менше оцінки «3».

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність для допуску до диф.заліку становить 120 балів і визначається як сума середнього арифметичного всіх оцінок отриманих в семестрі.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність становить - 72 бали. Перерахунок середньої оцінки за поточну успішність (за 120-бальною шкалою) в табл. 1.

Таблиця 1.

Перерахунок середньої оцінки за поточну успішність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються диференційним заліком

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	120	4.29	103	3.58	86
4.96	119	4.25	102	3.54	85
4.92	118	4.21	101	3.50	84
4.87	117	4.17	100	3.46	83
4.83	116	4.12	99	3.42	82
4.79	115	4.08	98	3.37	81
4.75	114	4.04	97	3.33	80
4.71	113	4.00	96	3.29	79
4.67	112	3.96	95	3.25	78
4.62	111	3.92	94	3.21	77
4.58	110	3.87	93	3.17	76
4.54	109	3.83	92	3.12	75
4.50	108	3.79	91	3.08	74
4.46	107	3.75	90	3.04	73
4.42	106	3.71	89	3	72
4.37	105	3.67	88	Менше 3	Недостатньо
4.33	104	3.62	87		

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент при складанні диференційного заліку становить 80 (мінімальна кількість - не менше 50).

Оцінка з дисципліни визначається комплексно, як сума балів за поточну навчальну діяльність та балів за диференційний залік.

Із виділених 120 балів за поточну навчальну діяльність на оцінювання індивідуальної

самостійної роботи здобувачів вищої освіти, згідно з робочою навчальною програмою, виділяється додатково від 4 до 12 балів. Заохочувальні бали додаються до підсумкової оцінки з дисципліни в кінці її вивчення.

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму конвертуються у національну шкалу та систему ЄКТС (табл. 2).

Таблиця 2

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, дифзаліку	для заліку
180-200	A	відмінно	зараховано
160-179	B	добре	
150-159	C		
130-149	D	задовільно	
120-129	E		
50-119	FX	незадовільно з можливістю перескладання	не зараховано з можливістю перескладання
0-49	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

11. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Робоча навчальна програма дисципліни;
2. Плани лекцій, практичних занять та самостійної роботи студентів;
3. Тези лекцій з дисципліни;
4. Методичні вказівки до практичних занять для студентів;
5. Методичні матеріали, що забезпечують самостійну роботу студентів;
6. Тестові та контрольні завдання до практичних занять;
7. Перелік питань до екзамену.

12. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВИНОСЯТЬСЯ НА ДИФЕРЕНЦІЙНИЙ ЗАЛІК

1. Анатомія і фізіологія шкіри.
2. Основні патологічні процеси в шкірі: позаклітинна дегенерація, акантоз, гіперкератоз, паракератоз тощо.
3. Методика обстеження шкірного хворого.
4. Семіотика шкірних хвороб. Первинні морфологічні елементи. Вторинні морфологічні елементи.
5. Роль екзогенних і соціальних факторів у виникненні й розвитку дерматозів.
6. Піодерміти. Визначення, поширеність. Етіологія і патогенез. Класифікація.
7. Глибокі фолікуліти. Ектима вульгарна. Принципи загальної і зовнішньої терапії.
8. Поверхневі піодерміти. Клініка, лікування і принципи профілактики.
9. Організація боротьби з піодермітами на виробництві й у побуті.
10. Принципи загальної і зовнішньої терапії піодермітів.
11. Короста. Етіологія. Клініка, ускладнення, поширеність, лікування.
12. Педикульоз. Епідеміологія, клініка, лікування, профілактика.
13. Мікози. Збудники. Шляхи зараження. Класифікація.
14. Кератомікози. Збудники. Сприятливі фактори. Клініка. Діагностика.
15. Мікози стоп. Клінічні форми.
16. Епідермофітія пахова. Лікування, профілактика.

17. Поверхнева трихофітія волосяної частини голови, гладкої шкіри і нігтів. Хронічна трихофітія дорослих.
18. Глибока трихофітія. Фавус.
19. Мікроспорія волосяної частини голови і гладкої шкіри. Клініка, поширення, лікування.
20. Туберкульоз шкіри: етіологія, патогенез, гістопатологія. Принципи загальної і зовнішньої терапії. Профілактика. Успіхи у боротьбі з туберкульозом шкіри в Україні.
21. Вульгарний вовчак, клінічні форми, розпізнавання, лікування.
22. Скрофулодерма. Клініка, лікування, профілактика.
23. Папуло-некротичний туберкульоз шкіри. Клініка, лікування, профілактика.
24. Бородавчатий, виразковий туберкульоз шкіри. Індуративна еритема. Клініка. Лікування. Профілактика.
25. Проказа. Етіологія, класифікація, клінічні різновиди. Значення лепромінових проб. Лікування, профілактика.
26. Дерматити. Визначення, класифікація. Клініка. Діагностика. Роль шкірних проб. Лікування і профілактика.
27. Екзема. Роль нервової системи в етіології і патогенезі екземи. Клінічні форми, розпізнавання, лікування, профілактика.
28. Професійні захворювання шкіри. Визначення, етіологія, клінічні форми. Діагностика. Значення алергічних проб. Диспансеризація і працевлаштування хворих, профілактика.
29. Нейродерміт. Класифікація. Принципи лікування загального і зовнішнього.
30. Кропивниця. Причинні фактори (екзо- й ендогенні). Клініка. Лікування. Профілактика.
31. Псоріаз. Клінічна характеристика. Діагностика. Принципи лікування.
32. Червоний плоский лишай. Клінічна характеристика. Діагностика. Лікування.
33. Червоний вовчак. Етіологія, клініка, терапія.
34. Рожевий лишай. Клінічна характеристика. Лікування.
35. Бородавки. Етіологія. Клініка. Лікування.
36. Простий пухирцевий та оперізуючий лишай. Клінічні форми. Лікування.
37. Пухирчатка. Клінічні різновиди. Діагностика. Лікування.
38. Герпетиформний дерматит Дюрінга. Клініка, лікування.
39. Загальні принципи терапії шкірних захворювань.
40. Принципи зовнішньої терапії шкірних захворювань: примочки, присипки, збовтувані суміші, пасти, мазі, зігріваючі компреси; техніка застосування.
41. Пріоритет вітчизняних вчених у розвитку венерології.
42. Етіологія сифілісу. Біологія блідої спірохети. Значення експериментальних досліджень.
43. Експериментальний сифіліс. Заслуги і роль вітчизняних вчених (І. І. Мечніков, Д. К. Заболотний, П. С. Григор'єв).
44. Методи дослідження блідої спірохети. Умови і засоби зараження сифілісом. Диспансеризація хворих венеричними захворюваннями.
45. Імунітет і стан реактивності при сифілісі.
46. Загальний перебіг сифілісу.
47. Первинний сифіліс. Твердий шанкер. Атипові форми твердого шанкеру.
48. Ускладнення твердого шанкеру.
49. Клінічні особливості регіонарного лімфаденіту.
50. Вторинний період сифілісу. Тривалість. Особливості розеоли.
51. Загальна характеристика вторинного періоду сифілісу. Сифілітична розеола.
52. Папульозні сифіліди.
53. Пустульозні сифіліди.
54. Сифілітична лейкодерма й алопеція. Диференційний діагноз.
55. Причини виникнення третинного періоду сифілісу.

56. Горбиковий сифіліс. Диференційна діагностика.
57. Гумонозний сифіліс: різновиди, перебіг, ускладнення.
58. Класифікація природженого сифілісу.
59. Сифіліс плода. Перебіг. Розпізнавання.
60. Ранній природжений сифіліс.
61. Пізній природжений сифіліс.
62. Профілактика природженого сифілісу.
63. Серологічна діагностика сифілісу.
64. Принципи і методи лікування сифілісу. Препарати для лікування сифілісу.
65. Лікування сифілісу препаратами вісмуту. Ускладнення, профілактика.
66. Лікування сифілісу препаратами пеніциліну.
67. Етіологія гонореї. Біологія гонококів. Діагностика (методи провокації). Методи забарвлення.
68. Гострий гонорейний уретрит. Клініка, лікування.
69. Хронічний гонорейний уретрит. Клініка, лікування.
70. Ускладнення гонореї.
71. Лікування гонореї. Установлення вилікованості.
72. Негонорейні уретрити. Діагностика, лікування, профілактика.
73. Трихомонадний уретрит. Діагностика, лікування.
74. М'який шанкер (етіологія, клініка, лікування, профілактика).
75. Четверта венерична хвороба. Етіологія, клініка, лікування, профілактика.
76. Боротьба з алкоголізмом і наркоманією у профілактиці венеричних хвороб.

13. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна (базова):

1. Дерматологія. Венерологія: підруч. для студ. вищ. мед. навч. закл. III- IV рівнів акредитації / В.І. Степаненко, М.М. Шупенько, П.М. Недобой, С.Г. Свирид, В.Г. Коляденко [та ін.]; за ред. В.І. Степаненка; Нац. мед. ун-т ім. О.О. Богомольця. - К.: КИМ, 2012. - 846 с. : табл., іл.
2. Dermatology: A Handbook for Medical Students and Junior Doctors (3rd Edition) British Association of Dermatologists
3. <http://www.meddean.luc.edu/lumen/meded/medicine/dermatology/melton/atlas.htm> - Dermatology Atlas

Додаткова:

1. Dermatology, Venereology. Textbook / [Stepanenko V.I, Shupenko M.M., Mikheiev O.G. et al.]; under edit. of V.I.Stepanenko. – Kyiv.: KIM, 2013. – 560 p.
2. Дерматологія, венерологія. Учебник / [Степаненко В.І., Шупенько Н.М., Недобой П.Н. и др.]; Под ред. В.І.Степаненко. – К. : КИМ, 2012. – 904 с.
3. Шкірні та венеричні хвороби: підруч. для студ. вищ. мед. навч. закл. III-IV рівнів акредитації / Дудченко М.О., Коляденко В.Г., Бариляк І.Р., Скибан Г.В., Вітенко І.С. та ін.; за ред. М.О. Дудченка. - Вид. 2-е стер. - Вінниця : Нова кн., 2008. - 239 с. : іл. - Бібліогр.: с. 235-239.
4. Bolognia Jean L. Dermatology / Bolognia Jean L., Joseph L. Jorizzo, Julie V. Schaffer; 3rd ed. – Philadelphia: Elsevier Saunders, 2012. – 2776 p.
5. Habif Thomas P. Clinical Dermatology: A Color Guide to Diagnosis and Therapy. Sixth edition. St. Louis. – Missouri: Elsevier, 2016. – 1008 p.

14. Інформаційні ресурси

1. <https://geekymedics.com/category/medicine/dermatology/>
2. <https://medlineplus.gov/skinconditions.html>
3. <http://www.dermweb.com/>
4. <https://www.dermis.net/dermisroot/en/home/index.htm>
5. <https://www.merckmanuals.com/professional/dermatologic-disorders>